

'L'esquerda' de Ramon Cugat, cançó per cançó

Avui estrenem el nou àlbum del músic, tema a tema, des de «Desconsol» fins a «Hi ha un home»

Ramon Cugat | Melissa Paolinik

Ramon Cugat s'acompanya de guitarra, baix i bateria per estrenar el seu darrer àlbum *L'esquerda* (autoeditat, 2021). El cantautor, que és membre i fundador del grup de pop-folk **Balanci**, va debutar en solitari amb *Després de la tempesta sempre surt el sol* (autoeditat, 2011), poc temps després d'haver començat a tocar en alguns concerts en directe. Les influències de **Cugat** provenen de la Nova Cançó catalana, a més de referències concretes de la música de **Pau Riba**, **The Velvet Underground** o **Neil Young**. Amb el nou disc, **Cugat** explora les emocions i foscors humanes, amb un instrumental minimalista i orgànic que s'allunya d'una postproducció carregada, apostant per percussió, corda i veu en el seu estat més natural. **Cugat** ens explica els detalls del projecte, cançó per cançó.

1. El desconsol

"És aquell moment de la nit on tot s'atura, el silenci t'envaeix i tu estàs cansat, trist... però mires al teu voltant, mires al cel i sembla que tot prengui un altre sentit. I així van passant les hores fins que el sol et sorprèn i comença un nou dia. La cançó té un ritme pausat i tranquil, un anar fent sense presses i, de sobte, esclata el dia. Acaba amb una part instrumental que transmet repòs i tranquil·litat".

2. El so de les flors

"Parar, contemplar, escoltar al teu voltant i adonar-te de la fragilitat de l'ésser humà. No som res davant la resta de coses que ens envolten; creient-nos més forts, ens ho estem carregant tot. I ara és el moment en què aquestes coses ens passen factura i ens reclamen la reflexió i l'ajuda. És la cançó més enèrgica del disc en comparació amb les altres. Musicalment crec que encaixaria perfectament amb **Balanci**, sobretot en el primer disc *Deriva* (LaCasaCalba, 2013)".

3. Que torni a casa

"Un crit esperançador, enyorança, nostàlgia d'un temps que ha passat i no saps si tornarà. Tant musicalment, com a nivell de text, la cançó vindria a ser com una espècie de mantra que va repetint el desig de tornar a casa en el sentit més ampli de la paraula. Una guitarra amb uns arpegis repetitius i una tornada on canta la meua filla, Elna Cugat, que li dona aquest punt de dolçor i esperança".

4. No aguanto més

"La cançó parla per si sola. Representa aquell moment que et plantes davant d'alguna situació i penses que això no pot continuar igual, que has de fer alguna cosa per canviar. No aguantés més. És una cançó continguda, amb un piano que plora i una tornada final que esclata però sense estridències".

5. Una llum

"De vegades surts a passejar per racons del teu poble on fa temps que no vas i et transporten a temps passats. Surten aquells records que duus guardats a dins i no saps per què, però, de sobte, un lloc concret te'ls fa reviure. Són aquestes llumetes que portem a dins i de tant en tant s'encenen. Una cançó molt tranquil·la, gairebé xiuxiuejada, amb uns acords una mica bossanova, però tocats amb un ritme que pot recordar una mica **Prefab Sprout**".

6. Hi ha un home

"Un dia vaig rebre un missatge que deia que havia mort un home del poble on passo els estius. Era un home tranquil, que no feia soroll, però que per la seva manera de ser era únic, especial. Aquest fet em va fer despertar les ganes d'escriure la cançó, que era un tema que feia molt de temps volia fer. Crec que, en tots els pobles, sempre hi ha algun personatge que la resta titllem de diferent, pel sol fet d'haver triat portar la seva vida d'una manera allunyada de l'establerta. A mi, personalment, em desperten admiració, però crec que per la majoria passen desapercebuts i ningú no se'ls mira ni escolta. I penso que tenen un món interior molt gran. "Hi ha un home" és un petit homenatge a totes aquestes persones, sense les quals el món encara seria més desastrós".